

Pro stromy nevidí les aneb byla biblická potopa?

Jednou z nejlépe přírodovědecky prokazatelných historických událostí v celých dějinách lidstva je celosvětová potopa. Její důsledky máme přímo před očima, přesto se jako historický fakt nevyučuje. Proč?

Historické zprávy

O velké potopě máme stovky starověkých zápisků od všech národů, nejenom v Bibli. Naproti tomu nemáme třeba celosvětově historické zápisky o globální epidemii, celosvětovém zemětřesení, hladomoru či suchu.

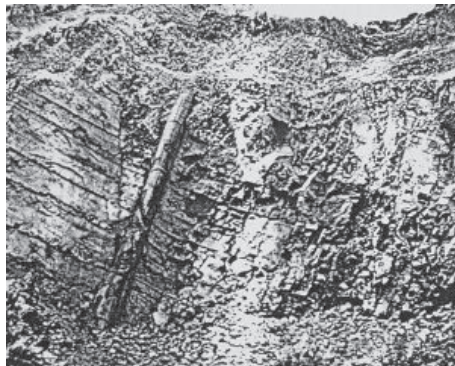
Planetární paradox

Na suchém Marsu, vzdáleném více jak 56 miliard kilometrů, nalézáme důkazy o velké potopě. Naproti tomu na Zemi (kde je více než jedna miliarda a tři sta miliard krychlových kilometrů vody a voda pokrývá Zemi ze 71 procent), nenalézáme podle evolucionistů důkazy žádné. Přitom denně hledíme na rozsáhlé naplaveniny jílovců, pískovců, břidlic, vápenců, opuk a dalších usazených hornin. Pozorujeme kaňony a vodní průrvy a objevujeme celosvětově naplavená pohřebiště zkamenělin a zbytky mořských tvorů. A to dokonce i na nejvyšších vrcholcích hor.

Nerostné suroviny

Pro světovou potopu svědčí i ohromné zásoby uhlí, ropy a zemního plynu. Vznik těchto fosilních paliv si nelze vysvětlit jinak než katastrofickým scénářem. Ohromné masy dřevin byly zasypány sedimenty unášenými vodou a během velmi

krátké doby (během milionů let by to vůbec nebylo možné) zuhelnatěly.

Kmen stromu napříč několika geologickými vrstvami.

Podobně se těla mrtvých zvířat rozložila působením horké mořské vody v krátkém okamžiku na ropu a zemní plyn (v ropě nacházíme porfyriny, složky krve). Dlouhodobé procesy jsou i zde naproti vyloučeny. I proto nalézáme například v uhlí lidské výrobky, které se tam dostaly z předpotopní civilizace.

Slepota

Lidé pro stromy prostě nevidí lesy. Ani ty zkamenělé, které svědčí o vodní globální katastrofě. Jde o tzv. polystrátové fosilie, resp. zkamenělé kmeny stromů. Nacházejí se po celém světě a procházejí několika geologickými vrstvami hornin (včetně uhelných slojí). Tyto vrstvy by se ale podle evoluční teorie měly ukládat velmi mnoho let. Během takové doby by se ale každý strom dávno rozložil.

V rašelině se sedimenty by zase „nepřežili“ nutný tlak a teplo potřebné pro vznik uhlí. Jak tedy vznikly ony zkamenělé stromy?

Nechtěný „experiment“

Vysvětlením může být například výbuch sopky na Hoře St. Helens před 36 roky naznačující hydrodynamické procesy při potopě. Výbuch zničil okolní lesy a část stromů skončila v blízkém jezeře Spirit Lake. Po nasáknutí vodou klesly stromy kořeny na dno a dnes trčí ve vzpřímené poloze ve vodě. Postupně je obklopuje především sopečný popel a jíla. Pokud by se sopka ale opět probírala a zahřála spodní organické vrstvy v jezeře, pravděpodobně by je přeměnila v uhlí. A rychlá tvorba sedimentů zakrývajících stromy je právě to, co bychom mohli očekávat při potopě.

Je to otázka víry

To vše jsou do očí bijící skutečnosti snadno i ověřitelné experimentální vědy. Jsou však v rozporu se všeobecně dogmaticky přijímanou darwinisticko-evoluční teorií, materialistickou ideologií, která tvrdí, že svět vyrobil sám sebe bez působení inteligence.

Nikdo není tak slepý jako ten, kdo nechce vidět. To, co je před očima, lidé popírají, a to, čemu je zcela směšné věřit, tomu rádi a lehkověrně věří.

Známý anglický spisovatel a filozof G. K. Chesterton řekl: "Od té doby, co lidé přestali věřit v Boha, jsou ochotni věřit v jakoukoliv pitomost."